

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Patakiné dr. Terjék Mária ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Mezei János ügyvéd által képviselt alperes ellen 328.917,- forint megbízási díj megfizetése stb. iránt a Kiskunhalasi Városi Bíróság előtt 10.P.20.270/2007. számon megindított, és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2009. május 7-én 3.Pf.20.428/2009/4. számon hozott jogerős ítéletével befejezett perében a felperes 50. sorszámú felülvizsgálati kérelme folytán a 2010. június 17. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta és kihirdette az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 50.000,- (Ötvenezer) forint, az ÁFÁ-t is magába foglaló felülvizsgálati perköltséget, valamint az államnak az állami adóhatóság külön felhívására 263.900,- (Kettőszázhatvanháromezer-kilencszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket. A felperes a felülvizsgálati perköltségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

A peres felek 2006. decemberében megállapodást kötöttek az alperes lakóingatlan fűtésrendszerének napkollektorokkal történő felszerelésére. A szerződés alapján a felperes vállalta, hogy kivitelezőként részletes kivitelezési dokumentáció alapján üzembe helyezi az alperes..... szám alatti ingatlanán a napenergiát hasznosító, használati melegvizet előállító, fűtésre és medencefűtésére rásegítő rendszerét. Az írásbeli megállapodásban a beépítésre kerülő anyagok bruttó összegeként 2.929.200,- forintot határoztak meg azzal, hogy a felperest 382.000,- forint nettó megbízási díj illeti meg. A felek a szerződést szóban módosították. A kivitelezési határidőt meghosszabbították, a költségek emelkedésére tekintettel a bruttó végösszeget 4.216.000,- forintra emelték.

A rendszer kivitelezésével a felperes 2007. február 3-án készült el, azt üzembe is helyezte. Mivel a felek a további költségek tekintetében nem tudtak megállapodni, a felperes a fűtés körüli

modulokat 2007. március 27-én kikapcsolta. Ezzel a rendszer működésképtelenné vált. A szerződés megkötésekor a felperes azt vállalta, hogy a fűtésrendszer tekintetében 50-60 %-os, a melegvíz vonatkozásában 70-80 %-os megtakarítás lehetséges a gázüzemű fűtés napkollektoros rendszerre történő átállításával. Összességében 60 % megtakarítást ígért a lakóházban.

A rendszer működésbe lépésekor az alperes észlelte, hogy az uszoda vize nem melegszik fel kellő mértékben. A uszoda építője a hőcserélőn beállítást végzett, amivel 29 fokos víz hőmérsékletet tudtak elérni. Az alperes a rendszer működésével továbbra is elégedetlen volt. Ezért épületgépész magánszakértőt kért fel, aki arról tájékoztatta, hogy a kivitelezés minőségétől függetlenül a szerződésben rögzített, és alperes által várt megtakarítás nem érhető el. Az alperes 2007. április 2-án a szerződéstől elállt és felszólította a felperest az eredeti állapot helyreállítására. A felperes részére összesen 4.069.200,- forint vállalkozási díjat fizetett ki.

A felperes keresetében az alperest 328.917,- forint vállalkozói díjhátralék és kamatai megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, egyben viszontkeresetet terjesztett elő a felperessel szemben a felperes hibás teljesítése miatt. Kérte az eredeti állapot helyreállítását, a felperesnek a kifizetett vállalkozói díj visszafizetésére kötelezését. Egyben vállalta, hogy biztosítja a felperesnek a beépített rendszer leszerelését és elszállítását.

A jogerős ítélet a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 4.069.200,- forintot és kamatait. Kötelezte továbbá a felperest, hogy 15 nap alatt szállítsa el az alperes ingatlanáról az alperessel 2006. december 12-én kötött megállapodás alapján az alperesi lakóház napkollektoros fűtésrendszeréhez szállított alkatrészeket, és állítsa vissza a korábbi fűtésrendszert. Kötelezte az alperest, hogy biztosítsa a felperes részére a napkollektoros fűtésrendszer leszereléséhez az alperesi ingatlanba történő bejutást.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között vállalkozási szerződés jött létre, melynek alapján a felperes olyan működőképes napkollektoros rendszer kiépítését vállalta, mellyel az alperes összenergia megtakarítása a fűtés- és melegvíz ellátásban legalább 60 %-os lesz. Az alperes az eredményköteles tevékenység díjának megfizetésére volt köteles. A Ptk. 305. § (1) bekezdése, 306. § (1) bekezdése, 308. § (1) bekezdése, 320. § (1) bekezdés, valamint 319. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes hibásan teljesített. A kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye azt igazolta, hogy a felperes által létesített napkollektoros fűtésrendszer 25-50 % közötti energiamegtakarítást eredményezhet, 50 % fölötti érték semmilyen körülmények között nem érhető el. A felperesi munka minőségétől és az alperes esetleges

beavatkozásától függetlenül sem érhető el - a legoptimálisabb működési feltételek és tökéletesen kiépített rendszer esetén sem - a felperes által vállalt 60 % kiadáscsökkenés. Mivel a bizonyítási eljárás azt is tisztázta, hogy a hiba kijavítása lehetetlen, a bíróság az alperes elállását jogszerűnek találta. Ennek feleltek meg az ítélet rendelkező részébe foglalt kötelezések.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes által kiépített és üzembe helyezett rendszer addig sem működött tökéletesen, amíg a felperes a működését be nem szüntette, mivel a kivitelezést nem előzte meg részletes hőtechnikai számítás, teljeskörű tervezés. Emellett az üzembe helyezést követően különböző működési problémák merültek fel.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes sérelmezte, hogy a bíróság a döntését aggályos szakértői véleményre alapította, és a szakvélemény hiányosságai miatt nem rendelte el a bizonyítás kiegészítését. Előadta, hogy a szakvélemény megalapozatlan következtetéseket tartalmaz, mivel az épület részletes hőtechnikai és helyiségenkénti hőveszteség számítása nem állt rendelkezésre. Ezt a szakértő sem végezte el.

A felülvizsgálati kérelem kiegészítéseiben a felperes arra is hivatkozott, hogy az alperes az átadás-átvétel alkalmával nem volt jelen, a rendszer működésére kifogást nem tett. A rendszert szakszerűtlenül szétbontották és ezáltal az alperes a szavatossági jogait elvesztette. A tanúk elfogultak voltak, az igazságügyi szakértő pedig a szétbontott rendszer alapján nem nyilváníthatott megalapozott szakvéleményt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult. Észrevételezte, hogy a szakvéleményből a felperes azokat a számításokat hiányolja, amelyeket neki mint vállalkozónak kellett volna előzetesen, illetve folyamatosan elvégeznie. Tagadta azt a felperesi állítást, hogy ő tette volna működésképtelenné a rendszert.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében a jogerős ítélet alapjául szolgáló igazságügyi szakértői véleményt és a bizonyítékok mérlegelését támadta. A igazságügyi szakértő kirendelésére a perben azért került sor a Pp. 177. § (1) bekezdése alapján, mert a felperes által kivitelezett fűtésrendszer alperes által állított hibájának megítéléséhez olyan különleges szakértelemre volt szükség, amellyel a bíróság nem rendelkezett. Az igazságügyi szakértő a felperes teljesítését olyan kérdésben, a felperes által vállalt összenergia megtakarítás tekintetében találta hibásnak, amit a felek a szerződés megkötésekor a szerződés lényeges tartalmi

elemének minősítettek (Ptk. 205. § (1) és (2) bekezdés). A felperes a szakértői véleményt ugyan vitatta, de további szakértői bizonyítást (Pp. 182. § (3) bekezdés) nem indítványozott. A tárgyalás berekesztését megelőzően úgy nyilatkozott, hogy további bizonyítási indítványa nincs. A bíróság az ily módon befejeződött szakértői bizonyítás alapján a szakértői véleményt jogszabálysértés nélkül fogadta el ítélezése alapjául. Tévesen hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a bíróság a további szakértői bizonyítást hivatalból is elrendelhetette volna. Ezt a már hatályon kívül helyezett Pp. 165. § (1) bekezdése nem tette lehetővé, új szakértő kirendelésére a Pp. 177. § (6) bekezdése alapján pedig csak a fél kérelmére kerülhetett volna sor. Ebből következően a bíróság helyesen alkalmazta a bizonyítási tehernek a Pp. 3. § (3) bekezdésében és 164. § (1) bekezdésében meghatározott szabályait.

A felperesnek a további, a bizonyítékok felülmérlegelésére irányuló indokai sem voltak figyelembevehetőek. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére csak kivételesen, a jogerős ítélet megalapozatlansága esetében kerülhet sor. Ilyen körülményre a felperes felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán kötelezte a felperest az alperes jogi képviseleti díjának megfelelő felülvizsgálati perköltség, valamint az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére és saját perköltsége viselésére.

Budapest, 2010. június 17.

Dr. Bősinger Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Mária s.k. előadó bíró, Dr. Puskás Péter bíró

Szné

A kiadmány hitelül:
tisztviselő